

67 . Cioroiu Nou | Comuna: Cioroiu | Județ: Dolj | Punct: Cetate | Anul: 2001

Anul: 2001

Cod RAN: 71849.02

Perioade: Antichitate

Epoci: Epoca romană timpurie, Epoca romană târzie

Tipuri sit: locuire

Categorii sit: Domestic, Neatribuit

Autori: Dorel Bondoc, Ernest Oberländer-Târnoveanu, Liviu Petculescu

Instituții: Muzeul Olteniei, Craiova, Muzeul Național de Istorie a României, Muzeul Național de Istorie a României

Raport

În cea de a doua campanie de cercetări arheologice de la Cioroiu Nou s-a urmărit continuarea cercetării edificiului cu hypocaustum descoperit în cursul cercetărilor din anul precedent - sector Muzeul Olteniei - și cunoașterea în detaliu a sistemului de fortificație identificat de către cercetările întreprinse în anii '50-'60 de către prof. D. Tudor și prof. Gh. Popilian - sector Muzeul Național de Istorie a României, din București.

1. Sectorul "edificiul cu hypocaustum"

În campania arheologică din anul 2001 au fost continuate cercetările în sectorul celui de-al doilea hypocaustum de la Cioroiu Nou, surprins în sondajul de anul trecut¹. Prin cele două secțiuni paralele (S. 2/2001 și S. 3/2001) trasate pe direcția E-V, situate la 4 m distanță una de cealaltă, au fost surprinse limitele de V și N ale clădirii. Stratul vegetal gros de 0,2 m conține fragmente de cărămizi, bucăți de tencuială vopsită în roșu și olane. La adâncimea de - 0,9 m, sub nivelul actual de călcare, au fost descoperite cărămizi cu ștampila legiunii VII Claudia, iar la -0,95 m au apărut urmele hipocaustului, confirmându-se observațiile din campania precedentă. În S. 2, C. 3, la - 1 m adâncime a fost depistată o absidă, păstrată numai în jumătatea sa nordică, până la o înălțime de 0,8 m înălțime. În C. 7, la -0,9 m a fost pus în evidență zidul de E al clădirii cu hypocaustum, păstrat pe o înălțime de 1,35 m, până la prima asiză a nivelului de fundație. Colțul de zidărie identificat în S. 3, C. 5, pare să aparțină aceluiași edificiu, care, în acest caz, ar avea latura de NV lungă de 5 m, iar distanța dintre această latură și vârful absidei de 7 m.

După orientare, colțul de zidărie pare să aparțină clădirii termale. În C. 6, la - 1,55 m adâncime a fost aflat un ac de păr executat din os, ornamentat cu incizii geometrice, precum și un fragment de mortarium.

Instalația de încălzire (hypocaustum) avea 6 rânduri de pilae, orientate pe direcția SE-NV. Cea mai bine conservată dintre pilae avea 6 cărămizi.

Campania din acest an a dovedit că hypocaustum-ul descoperit anul 2000 face parte dintr-un edificiu prevăzut și cu o instalație termală.

2. Sectorul "Fortificație"

În vederea lămuririi unor aspecte neelucidate ale sistemului de fortificație al așezării romane s-a efectuat o secțiune S. 1/2001, amplasată perpendicular pe latura de E a fortificației, în apropiere de colțul de SE al acesteia. S. 1/2001 orientată E-V, a avut lungimea de 50 m și lățimea de 2 m.

Secțiunea S. 1/2001 a intersectat, perpendicular, două șanțuri de apărare, în forma literei "V". Complexele vor fi descrise, dinspre începutul secțiunii, reprezentând partea cea mai îndepărtată față de platoul fortificat. Primul șanț, F. II, necunoscut din cercetările precedente, are deschiderea la gură de cca. 3 m și adâncimea de 1,5 m. În umplutura șanțului s-au descoperit numeroase fragmente ceramice romane din sec. II-III, cărămizi, țigle și olane, precum și fragmente de amfore și mortaria. De asemenea au apărut fragmente de piatră (marmură și calcar marmorean) cu urme de prelucrare, aparținând unor edificii

importante. În acest șanț, ulterior a fost amenajată o locuință îngropată, surprinsă pe profilul de N, care conținea ceramică medievală.

La o distanță de aprox. 3 m de acesta, spre V, a fost pus în evidență capătul exterior al celui alt șanț de apărare. Acest șanț, F. I, identificat deja de către D. Tudor și G. Popilian, are lățimea de cca. 6 m și adâncimea de -2,2 m. Umplutura indică un proces lent de colmatare și conținea cărămizi, țigle, fragmente ceramice romane din sec. II-III, IV-VI și medievale. Trebuie menționat faptul că fragmentele ceramice din sec. IV-VI și cele medievale au apărut până la adâncimea de aproximativ. -1,8 m.

În această secțiune, din cauza intervențiilor ulterioare, medievale și moderne, nu s-a reușit surprinderea valului sau a palisadei.

În interiorul perimetrului delimitat de cele două șanțuri au fost surprinse urme sporadice ale unui nivel de locuire din epoca romană, care constă în șanțuri de fundație, superficiale, ale unor ziduri de lemn și chirpici, și un jgheab de scurgere, amenajat din olane, fără liant, depuse direct pe sol. Pe nivelul de călcare s-au descoperit numeroase țigle și olane romane. Acest nivel a fost perforat în mai multe locuri de gropi menajere și locuințe, puțin adâncite conținând amenajări pentru prepararea hranei sau încălzire și ceramică cenușiu-negricioasă, cu mult nisip, lucrată la roată rapidă, datând din sec. IV-VII și XIII-XV. În C. 9-10, pe profilul de S a fost identificată o locuință de suprafață, datată în secolele XIV-XVI, care avea un cuptor de pâine, amenajat în pământ cruțat. În umplutura cuptorului se găseau numeroase cochilii de scoici de apă dulce.

Cercetările din această campanie au dovedit că sistemul de apărare al așezării de la Cioroiu este mult mai complex decât s-a știut până în prezent. El constă din două șanțuri în formă de "V", cel mai lat fiind plasat spre interior. Numeroasele complexe post-romane, care perforază nivelul roman dovedesc o intensă ocupare a zonei până în pragul epocii moderne. Din păcate, amenajările contemporane ale terenului, în vederea creării unei grădini de zarzavat irigate au modificat complet situația topografică descrisă în perioada antebelică de către C. Nicolăescu - Ploșor și D. Tudor, fapt ce îngreunează considerabil reconstituirea organizării spațiale a teritoriului din epoca romană și până în Evul Mediu.

Datorită amintitelor amenajări, materialul roman descoperit este fragmentar. El constă mai ales în ceramică de uz comun din sec. II-III, numeroase mortaria, fragmente de amfore, opaițe, mozaicuri în formă de "pișcot", cărămizi, țigle și olane. Ceramica de officina constă în fragmente de farfurii, castroane și ulcioare, din pastă albicioasă sau gălbuie. Au fost descoperite fragmente de râșnițe și numeroase cuie și scoabe de fier.

Monedele, încă nerestaurate, descoperite în săpătură și "passim" datează din sec. II-III p. Chr.

În cursul campaniei din anul 2002 Muzeul Olteniei va continua degajarea edificiului cu hypocaustum, iar colectivul de la Muzeul Național de Istorie a României cercetarea zonei întregii zone de SE a așezării, platou și șanțuri.

Arăturile anuale distrug într-un ritm foarte accelerat la Cioroiu, cea mai mare așezare civilă, fără statut urban din Dacia Inferior, alături de importante urme de locuire din sec. IV-VII și XIII-XVIII. Întrucât vestigiile antice și medievale se află pe terenuri proprietate privată, propunem achiziționarea unei suprafețe de 1/2 ha teren de către Ministerul Culturii și Cultelor. Menționăm că în condițiile actuale, această achiziție s-ar putea face la prețuri foarte avantajoase. În condițiile în care terenul ar intra în proprietate publică, principalele vestigii descoperite, începând cu edificiul cu hypocaustum ar putea fi restaurate și introduse în circuitul turistic, cu atât mai mult, cu cât așezarea de la Cioroiu se află pe traseul viitorului culoar european care leagă Salonic, Sofia, Calafat, Arad de Europa Occidentală.

Note

- 1. L. Petculescu și D. Bondoc, în: Cronica cercetărilor arheologice din România. Campanie 2000, 2001, București, 2001, p. 69

Informații suplimentare online

[Raportul 1337 din cronica.cimec.ro](#)

[Localizare pe hartă, folosind Mapserver Cimec.ro](#)
